

[Poulsgaard]

Jeg håber, at de private idrætsklubber vil blomstre, og at de vil få mere og mere vind i sejlene. Vi ser tegn på, at de får det uanset indsatsen herindefra. Vi ser, at når man ved Viborg arrangerer hærvejsmarch, så kommer der ikke 100, der kommer ikke 500. Det er tusinder, der er ude og marchere. Vi ser, at alle steder, hvor man arrangerer noget, strømmer folk til. Alle de, der måske ikke er organiseret i idrætsklubber eller andet, gør en aktiv indsats. De gør noget for at forbedre også deres egen helbredstilstand. Det skal vi være lykkelige for.

Vi skal i det hele taget sige tak til idrætslederne og så sige, at den løn, de skal have, er, at det er dejligt at arbejde med folk, der med liv og sjæl går op i noget. De får også selv en meningsfyldt fritid, og med den korte arbejdstid, vi har, kan netop det, at man har en meningsfyldt fritid, være en god belønning i sig selv. Jeg kan ikke forstå, at man går ligesom katten omkring den varme grød. Man snakker om aftenskoler og siger, at selvfølgelig skal aftenskoler fortsætte. Nikke, nikke nej skal de ej! Idrætten har uddannede ledere. Der er ingen grund til, at samfundet skal betale store penge til noget, der kan gøres frivilligt. Det er på den måde, vi kan spare noget skat.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Allerførst vil jeg lige sige, at det generer mig meget personlig, at jeg bliver ophidset over det, hr. Poulsgaard siger. Men jeg kan da sige, hr. Poulsgaard, at jeg også er interesseret i eliteidræt, og jeg glæder mig til at komme ud og se både Preben Olsen og Morten Lerby spille fodbold her på torsdag.

Man kunne godt forlange, at hr. Poulsgaard havde læst betænkningen. Den er ikke på 495 sider, men på 423 sider. Der står ikke noget om journalistuddannelsen, desværre. Men hvis vi er enige om det, synes jeg, det er en god idé, at vi skal have det. Det nævnes ikke i betænkningen. Det, den nævner, er, at vi skal have denne selvforvaltning, denne aktivitet ud til folket. Og hvis hr. Poulsgaard havde læst betænkningen, ville han vide, at det står i den.

Jeg mener, at vi ikke bør tage hr. Poulsgaards bemærkninger alvorligt. Jeg synes

egentlig, at breddeidrætten er så alvorlig, at den fortjener en bedre behandling.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Vi kan altså konstatere, at begrebet privatisering har overvintret i Fremskridtspartiet. Hr. Poulsgaard lod sig til sin sorte tale, der vel kan stå som en slags gravskrift over det fordums store parti, inspirere delvis af, hvad jeg havde sagt. Men han hørte ikke efter, da jeg sagde, at gode ting koster egen indsats, og jeg nævnte udtrykkelig penge, tid, hengivenhed og opofrelse. Så langt kan vi blive enige.

At der skulle være brug for privatisering af idrætten, som vel nok er det af alle det danske folks gøremål, som er mest privatiseret, er og bliver et tegn på, at der ikke var nogen tale, da den skulle holdes, andet end en skæg idé uden bund i. Der er ikke brug for privatisering på dette område. Hvis der derimod skulle blive startet en forening til privatisering af hr. Poulsgaard, så vil jeg gerne melde mig ind.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Uanset hvad der bliver sagt fra SFs side, ligger det fast, at venstrefløjens ser på eliteidrætten – og eliteidrætten er altså født af breddeidrætten, som ... ja, det er værre end en vis mand.

Jamen det ved jeg ikke, hr. Arne Melchior. Privatisering kan forstås på mange måder. Her har vi et område, der stort set er drevet privat indtil nu, foreninger har betalt. Det, jeg mener med ordet privatisering i denne forbindelse, er, at det skulle det fortsat være. Det var ikke staten, der skulle komme med en stor pose penge. De idrætsudøvere, der driver idrætten, skal betale det, idrætten koster. Staten kan gøre idrætten en tjeneste én gang for alle ved at overdrage de idrætsfaciliteter, vi har, til idrætsorganisationerne. Så kan de selv få lov til at drive det fremover. Det må være privatisering, så selv den regering, vi har nu, kan forstå det.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):